

Homilie H. Familie, 2^e Kerstdag – Zondag onder het octaaf van Kerstmis
26 december 2021

Lc. 2, 41 – 52

Dierbare broeders en zusters in Jezus Christus,

Gisteren een kind, vandaag een puber. Zó mens is God geworden. Alle leeftijden heeft Hij doorlopen tot Zijn volwassenheid, tot Zijn volheid op 33-jarige leeftijd.

Een puber, en het woord dat Hij tot Zijn ouders zegt: ‘Wat hebt ge toch naar mij gezocht, wist ge dan niet dat Ik in het huis van Mijn Vader moest zijn’, zou bijna brutaal kunnen klinken. Zo menselijk is God geworden. Maar er is natuurlijk meer.

Want daarna gaat Hij met hen mee, met Zijn ouders naar Nazareth en “Hij was aan hen onderdanig”. De brief aan de Hebreëën durft zelfs te zeggen dat Jezus “gehoorzaamheid heeft geleerd”. Daarmee is zeker niet bedoeld dat Hij eerst ongehoorzaam was en toen heeft moeten leren gehoorzaam te zijn. “Hij heeft gehoorzaamheid geleerd”, Hij heeft geleerd wat het is om te gehoorzamen. Wat het is om onder andere mensen te staan, om je te richten naar het woord van een ander, Hij, God, mens geworden. Hij heeft moeten leren wat het is om gehoorzaam te zijn en Hij heeft ook moeten leren hoè je gehoorzaam moet zijn. Zo menselijk was Hij. Hij is “toegenomen in wijsheid”, tegenomen ook in de ervaring van gehoorzaamheid, hoè gehoorzaam te zijn.

Eerst dacht Hij dat Hij in de Tempel moest zijn bij Zijn Vader, en dat was goed. Maar daarna ontdekte Hij dat er ook een andere vorm mogelijk is om Zijn Vader gehoorzaam te zijn. Om niet plaatselijk in de Tempel te blijven, maar toch in de aanbidding, in het gebed te blijven. “Hij ging met hen mee naar Nazareth en was aan hen onderdanig”. En daarmee leren wij iets heel belangrijks, Jezus heeft Zijn gehoorzaamheid niet opgegeven door de Tempel te verlaten en naar huis te gaan, Hij heeft Zijn gehoorzaamheid op een diepere, ik zou bijna zeggen, op een geestelijke manier beleefd. Hij heeft zich herinnerd wat in het boek Samuel staat: ‘Ik wil liever gehoorzaamheid dan offers’.

God, Zijn Vader, heeft Hem toevertrouwd aan de gemeenschap van het gezin. Hij heeft ieder van ons toevertrouwd aan een concrete gemeenschap van het gezin, van de monastieke familie, van de gemeente, de parochie, de diocees. Hij heeft ons toevertrouwd aan onze Moeder, de Heilige Kerk, Hij heeft ons toevertrouwd uiteindelijk aan de mensheid van vandaag. Er is geen andere plaats meer voor ons dan deze, hier en nu.

“Ik wil liever gehoorzaamheid dan offers”. Ons leven, zeker ons leven als monniken, speelt zich natuurlijk af voor een heel belangrijk gedeelte in de liturgie, ons leven is bepaald door ons zoeken naar God, zoeken naar de dingen van de Vader. Maar vandaag leert Jezus ons dat het zoeken naar de dingen van de Vader zich evengoed, en misschien zelfs belangrijker, afspeelt in het familieleven, in het gemeenschapsleven, in de gehoorzaamheid, in de onderdanigheid, in de onderworpenheid aan elkaar. Waarbij ieder “niet zoekt wat voor zich voordelig is, maar voor de ander”. Vandaag leren wij àan Jezus, aan Moeder Maria, aan Sint Jozef hoe belangrijk het is om God niet te zoeken in een fantasiewereld maar in dèze wereld hier en nu. Jezus loopt hier vooruit op wat Hij later tot de Samaritaanse vrouw zal zeggen; ‘de Vader wordt niet aanbeden op deze plaats of op die plaats, Hij wordt aanbeden in Geest en Waarheid’. Hier waar Hij ons heeft geplaatst en waar Hij uitziet naar ons antwoord.

Amen.